

Ongin hevur enn misnýtt LFÚ

DAGBLAÐIÐ

NR. 85 - 50. ÁRG.

TYSDAGUR 6. NOVEMBER 1984

5 KRÓNUR

Valevnini skriva

MIÐVARNAR, 7.8 og 9

Uffe Ellerman svarar
Ola Breckmann:
Rock All
heyrir til
føroyska
meginlands-
støðið

síða 3

Mortan Weyhe, formaður i LFÚ:

LFÚ politiskt misnýtt

— Vit ganga útfra, at verandi samgonga nú gongur inn fyri okkara sjónarmiðum og vil gera nakað fyri at lóska okkara trupuleikar. Vit vilja tí ikki verða nýtt politiskt av andstøðuni, tí vit lera umgongdum politík, ikki partapolitík. Verandi samgonga situr við politiska valdnum i løtu, tí stendur hon fyrri skotum. Men núverandi andstøða skal vita, at kemur hon i samgongu eftir valið — og ikki heldur fyri

málið sum heldur seg seg, sigur Mortan Weyhe, formaður i LFÚ. — Hagar okkara er ták, at vit eru bókast i samgongum okkara sleppa undan skatt, mæltarandi. Hovvæn vilja vit gerða fyri, at tann merkisatung, at kom við samgonguokkum, kemur umgongdum aftur til góðar. Eg takki fyri undir

sum til góðar. Í mið seggi var at tóna henda persong, millum. Hovvæn grammi, leingisgrammi, skuldarmyndir, og, við, andstøðing, undirvæng, artilar og málur til tann, spjallik. Hovvæn artili fyllir av hvarum upphætt, at samgonguokkum 2 málgrunni mæta i leingis grammi og 2 málgrunni i Hovvæn

LFÚ, Landsfelag føroyinga i útbúgving, er ikki politiskt misnýtt. Felagið er politiskt óheft og førir ikki partapolitikk, men ungdomspolitik.

Hetta sigur Mortan Weyhe, formaður i LFÚ, sum viðmerking til stóru forsiðuyvirkiftina i Dagblaðnum i gjár: »LFÚ politiskt misnýtt«.

— Vit fara ikki partapolitikk og vit mugu ansa eftir, at vit ikki bliva politiskt misnýtt. Men enn hava vit so ikki nakað dæmi um hetta i nøkrum blað, sigur Mortan Weyhe, og hann leggur aftrat, at lógin hjá LFÚ sigur, at felagið skal vera politiskt óheft.

Mortan Weyhe sigur, at i teimum limaskipanum, sum eru i LFÚ, eru 2.500 fólk og millum teirra eru

uttan iva fólk uttast til høgri og uttast til vinstri.

Einstøk valevni

Mortan Weyhe sigur, at hann las greinina i Dagblaðnum, áðrenn hon bleiv prentað. Hann hevur tí onki at siga um sjálva greinina, men yvirkriftina og samandrættin undir yvirkriftini kann hann ikki góðtaka. Tey eru ikki i samsvar við greinina, sum hann góðtók kundi fara i blaðið. Tað var avtalað millum greinskrivaran og Mortan, at hann skuldi sleppa at lesa greinina, áðrenn hon fór i blaðið.

Mortan Weyhe sigur, at hann loyvir sær at ivast i, at meirilutin i samgonguni

tekur undir við uppskotinum hjá LFÚ um, at tær 35-40 mill. kr. i meirskatti skula koma teimum ungu aftur til góðar.

— Men einstøk valevni hjá samgonguni taka undir við uppskotum okkara, og tað eru vit sjálvandi takksom fyri.

hd

Dagblaðið i gjár. Formaðurin i LFÚ sigur, at yvirkriftin og samandrætturin undir henni er ikki i samsvari við tað, hann greiddi greinskrivaranum frá. Rætta yvirkriftin hevði verið: LFÚ politiskt óheft.

Tummas Frank Joensen i Skúvoy:

Vit síggja fram til at fáa bátahyl

Í Skúvoy er grundarlag fyri bæði landbúnaði, fiskiskapi og idnaði. Tað, sum nú vantar, er betri samferðsla, m. a. ein bátahylur, ið skúvoyingum verður lovað upp undir val.

Nakað av útróðri hevur verið i Skúvoy i heyst. Triggir bátar hava røð út hvønn dag, og teir hava ligið úr 300 upp i 1800 pund.

— Men atløgusiðan til

bátarnar er vánalig, bátarnir sleppa ikki til og frá. Høvdu vit nú fingið bátahylin, sum teir lóva okkum upp undir val, hevði væl staðið til, sigur Tummas Frank Joensen.

Vegurin niðan á bakkan er góður, og keiini somuleiðis. Hevði bátahylurin komið, høvdu móguleikar eisini verið fyrri idnaði, ið hevur verið upp á tal at byrja við.

Tað búgva 93 fólk i Skúvoyar kommunu. Tey nógvu eru eldri fólk, nakrir sjómenn eru, og nakrir bøndur. Onkir arbeiða á flakavirkinum á Sandi. Fleiri teirra sigla aftur og fram við Sildberanum hvønn dag, men onkur hevur kamar á Sandi, tí likindi eru ikki altið at sigla ímillum.

Teir, sum sigla ímillum, missa ein hálvan tíma av arbeiðstíðini hvønn morgun. Og ferðaseðilin aftur og fram kostar 40 krónur. Tað tekur nógv av daglønini. Sjálvt um tey keypa 10-túrakort, kostar ferðaseðilin 30 krónur um dagin. Tað halda skúvoyingar vera ógvuliga nógv fyrri ferðina, ið tekur hálvan

Framhald á síðu 14

tíma, ikki minst um tað verður sett i mun til ferðina úr Skúvoy til Havn, ið kostar 35 krónur.

Skúvoyingar hava litið gott at bera Sildberanum, tí hann er ikki eignaður til siglingina. Hann rullar illa og er ikki eignaður til fraktflutnings. Teir báðir mennir, sum sigla við Sildberanum, mugu sjálvir bera hvørt kolli og kunnu einki gera við at

lossa. Til dæmis kann Sildberin bara taka fisk frá einum av teimum trimum bátunum, sum rógva út i Skúvoy. Og at Sildberin flytir fiskin er bara av vælvild frá manningini, leggur Tummas Frank Joensen aftrat. Mennir mugu sjálvir bera 100 pund kassarnar umborð.

— Eg vil heita á teir politikarar, ið verða valdir, um at hjálpa okkum, so

vit fáa børt um hesi viðurskipti.

Tummas Frank heldur, at tann gamli Sildberin hevði verið nógv betri skip at havt, um hann hevði verið umvaldur.

Men tyrluna dámar skúvoyingum væl. Hon er ov dýr at brúka i tí dagliga. Skúvoyingar skilja tó væl, at tilíkt má kosta, ið hvussu er tey fyrstu árin.

Tey seinastu árin hava

Skurðurin óvanliga góður i Dali

Fólkið i Dali arbeiðir tað mesta i fiski ella eru á sjónum. Onkur kona arbeiðir á flakavirkinum i Skopun, fleiri á Sandi.

Mennir eru nógvir til skips. I fjór vetur keyptu dalbingar tveir trolarar, sum nú eita Stigaklettur og Hádegisklettur, og har eru fleiri við. Annar teirra landar á Sandi, hin i Skop-

un. Dalbingar sigla eisini við øðrum skipum, m. a. er skiparin sjálvur fjórði dalbingur á Froyi. Nakrir ganga upp á skiparaskúla i Havn.

78 fólk búgva i Dali. Triggir garðar eru, sum tilsamans hava 12 mjólkneyt. Triggjar ferðir um vikuna kemur bilurin av Mjólkarvirkinum eftir

mjólk, og tað hevur vist seg at ganga væl, sigur Ludvik Johannesen i Dali.

Dalbingar eru við at verða lidnir at ganga fjøllini og við heystingina. Veðrið var gott til at reka, og skurðurin óvanliga góður.

— Annars tosa fólk mest um valið. Spennningurin i bygdini er ikki so stórir, tí tveir tridringar eru javnaðarfólk, og tað haldi eg, at vit verða, sigur Ludvik Johannesen i Dali.

